

Христо ЛАЛЕВ

Творецът

На Иван Чаушев, художника артист
Въздадох му цялата постеля.
С любви и разлъки. И с омрази.
Не пази бог децата си, не пази,
а иска да са мирни във неделя.
Затуй животът винаги остава
една ненарисувана картина.
Божествена в мечтите ни направа.
Наяве - само мисъл за пъртина.
Живот плюс дух - това е вече смисъл!
О, всекиму по толкова, дай боже!
Тъй простичко и ангелът не може
иконата-човек да е изписал.
Щом има път, то значи има сцена.
И ние, театрали до един,
играем Дон Кихот. И Авицена.
Аплаузът е като блуден син.
Дано когато цялата завеса
се спусне мълчаливо за финал,
попита бог: А четките къде са?
Защото имам много цветна кал.